

بررسی لایه های معنایی در نگاره مربوط به امام زمان علیه السلام در فالنامه طهماسبی مبتنی بر نظریه آیکونولوژی اروین پانوفسکی*

^۱ حسن شکری

^۲ سیده مریم ایزدی دهکردی

^۳ ناهید جعفری دهکردی

چکیده

خوانش اساسی یک اثر هنری، زمانی که هیچ گونه اطلاعات متمرکزی در مورد معنای پنهان آن در دسترس نباشد، مسئله ای است که می بایست به گونه ای نظام مند و روشمند در جست و جوی حل آن برآمد. گذرا از تصویر به معنا از روش هایی است که کارکرد و پیام اثر هنری مورد نظر را به صورت واضح تر بیان می کند. برخی از نسخه های تصویری فالنامه نیز به همین صورت می باشند. فالنامه ها از با اهمیت ترین نسخه های مربوط به دوره صفوی هستند که اکنون به صورت پراکنده در مجموعه های خارج از کشور نگهداری می شوند. یکی از نگاره های فالنامه که در مکتب نگارگری قزوین توسط فردی به نام محمد شکل گرفته شده است مربوط به امام زمان علیه السلام می باشد و در موزه توقیایی سرای نگهداری می شود، این نگاره از لحاظ معنایندی از ساختاری چند لایه برخوردار است، به این ترتیب پرسشی که در این پژوهش مطرح می شود به این صورت است که، طبق کارکرد و پیام های موجود در فالنامه ها چه لایه های معنایی آشکار و پنهانی در نگاره مربوط به امام زمان علیه السلام در فالنامه طهماسبی برای انتقال به مخاطبان وجود دارد؟ در پژوهش حاضر تلاش بر این بوده است که با به کارگیری روش توصیفی - تحلیلی و هم چنین

* تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۲/۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۳/۱۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد رشته نقاشی دانشکده هنرهای تجسمی دانشگاه هنر اصفهان، ایران
(Hasan.sh.art@gmail.com).

۲. استادیار گروه معارف دانشگاه هنر اصفهان، ایران (نویسنده مسئول) (sm.izadi@au.ac.ir).

۳. دانشجوی دکتری رشته پژوهش هنر دانشکده پژوهش های عالی هنر و کارآفرینی دانشگاه هنر اصفهان، ایران
(Jafari.nahid20@gmail.com).

گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی، نگاره امام زمان علیه السلام در فالنامه طهماسبی مطابق با الگوی آیکونولوژی اروین پانوفسکی، خوانش و در سه مرحله مرتبط با آن برای دستیابی به کاربرد و پیام موجود در اثر برای مخاطب تحلیل شود. در نتیجه می‌توان این‌گونه اذعان داشت که: در خوانش فال‌ها تلاش بر آشکار کردن مفاهیم سعد و نحس امور آینده بوده است، که در نگاره امام زمان علیه السلام با تحلیل سه مرحله‌ای آیکونولوژی تصاویر، نشانه‌ها و هم‌چنین نوشته‌ها که شامل ابیات شعر فارسی به خط نستعلیق و آیات عربی قرآن کریم می‌شوند سعی در برداشت مفاهیم موجود شده است، که پیام‌های برداشت شده از تصویر به عنوان یک نسخه تصویری از یک فال، به نوعی حامل پیام برقراری عدالت، مژده امید و ریشه‌کنی ظلم و ناامیدی‌ها برای مخاطب گیرنده فال می‌باشد.

واژگان کلیدی

دوره صفوی، آیکونولوژی، فالنامه طهماسبی، نگاره امام زمان علیه السلام، اروین پانوفسکی.

مقدمه

فالنامه طهماسبی، در شمار یکی از آثار باشکوه هنری دوره صفوی است. این اثر محصول پروژه‌های سترگ هنری‌ای بود که شاهان صفوی با پیگیری آنها قصد داشتند اقلیم هنر را نیز فتح و بر شوکت و عظمت خود در برابر غرب عثمانی و شرق گورکانی هند ببالند. شاهنشاهی صفوی از آغاز پیدایش خود راهی را در پیش گرفته بود که خود و ایران را تبدیل به یک قطعه متمایز در پازل فرهنگی شرق کرده بود. از این رو که پافشاری محکم آنان بر مذهب تشیع، آنان را از پیکره اصلی جهان اسلام متفاوت کرده بود. آنها خود به خود تبدیل به هدف ستیز و دشمنی سایر قدرت‌های رقیب شده بودند و کانون‌های قدرتی مانند امپراتوری عثمانی و ازبکان برای اتخاذ سیاست ستیزه‌گرانه و جنگ‌های مداوم خود با صفویان، نیاز به دلایل پیچیده نداشتند. چنین موقعیتی، حکومت صفویان را ناگزیر از شتاب، تحرک، پویایی و توسعه در همه جنبه‌ها می‌کرد تا از سقوط آنها در میانه مرزهای ناآرام خود پیشگیری کند. چنین سطح از تحرک و پویایی‌ای، البته که به سیاست‌های حکومتی و جهان‌بینی رسمی آن که برآمده از قرائتی مذهبی بود آلوده بود. ارتش صفوی نشان و نمادهای قلباشی به کار می‌برد تا سیاهی لشکر خود را متوجه آبشخور سیاسی - مذهبی خود کند و به همین گونه، هنر دوره صفوی نیز، ایدئولوژی رسمی حکومت و خوشایند حاکمان را در سطح گسترده‌ای نشان می‌داد. در دوره صفوی، هنر جایگاه تبلیغی خاصی برای جهان‌بینی یافته بود. نظیر این وضعیت را شاید بتوان کمابیش با کاربرد ایدئولوژیک هنر در نزد مبلغین مانوی دانست. فالنامه

شاه طهماسب نیز باید از همین زاویه نگریسته شود. البته باید نگاهی انداخت به فضای فکری و هنری آن دوره و این اثر را در کنار دیگر آثار مشابه یا متفاوت خود نگریست. فالنامه مورد نظر در کنار شاهنامه بسیار ارزشمند آن دوره، نام شاه طهماسب را بر خود دارد و همین نکته، اهمیت سیاسی و فکری هردوی آنها را می‌نمایاند. شاهنامه طهماسبی، یک اثر ارزشمند بود که هنوز هم از ارزش هنری آن هیچ کاسته نشده است. این امر نشان می‌دهد که گرایش‌های باززنده‌سازی ایران باستان و بازگشت به ریشه‌های باستانی ایران که آن را بر تارک ملل آسیای غربی و دروازه ورود به آسیا نشانده بود هنوز در خاطر ایرانیان است. شاه صفوی هنگامی که می‌کوشید مرزهای ایران را به مرزهای ایران دوره ساسانی نزدیک سازد، خسروان و گردان باستان را در دیده خود داشت و خود را فرزند خلف آنان می‌دانست و هنگامی که به هم‌آوردی و رقابت با عثمانی‌ها می‌پرداخت، احیای مناسبات ایران- روم را می‌انگاشت و همه اینها در گرایش هنری شاه دیده می‌شد. شاهکار بسیار ممتازی مانند شاهنامه طهماسبی، رهیافتی به ناخودآگاه شاه بود و پاسخ‌گویایی بدین پرسش که ایران صفوی در تکاپوی چیست؟! شاهنامه کتابی ست که بر کنش‌گری و هستی فعال و عمل‌گرایانه انسان در جهان و قوانین آن پافشاری می‌کند. در این کتاب، هرچند که نقش نیروهای ماورایی و تقدیر نیز به فراوانی دیده می‌شود، اما انسان نقشی زنده، مثبت، فعال و محوری در آن دارد. همین است که او سرانجام بر تقدیر بد، نیروهای منفی جهانی و طبیعت پیروز شده و تلاش می‌کند زندگی خود را بر پایه خرد، داد، دهش، نیرومندی، راستی، دوستی و خداپرستی بنیاد نهد. *فالنامه طهماسبی* در کنار *شاهنامه طهماسبی*، روی دیگر سکه بود. برعکس *شاهنامه*، دیگر در آن سخن از گردی، دلاوری، هم‌آوردجویی، چیرگی بر طبیعت و سرنوشت نیست. بلکه انسانی را در سیمای آن می‌بینیم که عنان اختیار را به سرنوشت سپرده و شکیبای آن است که تا دست تقدیر از پس پرده چه آرد و چه براو گمارد، تمامی این‌ها از طریق یک نسخه تصویری از یک فالنامه برداشت می‌شود، نسخه‌ای که با دارا بودن معانی چندلایه حامل پیام مخصوص بوده و آن را برای مخاطب به ارمغان می‌آورد. تنها امید مخاطب در این وضعیت، نیرویی درونی به خوشدلی است و باور بدین که نیروهای ماورایی، تقدیر خوب و بخت نیک، براو خوشگوار خواهند بود؛ زیرا که او در سمت و سوی نیروهای نیک ایستاده و پیروزی او در نبرد نهایی، محتوم است. یکی از

نسخه‌های تصویری *فالنامه طهماسبی* که از لایه‌های مختلف معنایی برخوردار بوده و هم‌چنین از ارزش پژوهش و مطالعاتی بالایی برخوردار است، نگاره مربوط به امام‌زمان علیه السلام می‌باشد که رقمی نداشته و اکنون در موزه توقیاتی سرای نگهداری می‌شود. در این پژوهش نگارنده با هدف شناخت و خوانش لایه‌های معنایی در نگاره امام‌زمان علیه السلام و ارتباط آن با مخاطب که از طریق پیام حامل معنی ایجاد می‌شود، با تکیه بر روش توصیفی - تحلیلی و گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی در پی پاسخ به این پرسش است که طبق کاربرد *فالنامه* ها و جایگاه آن در باور مخاطب گیرنده فال، نگاره مربوط به امام‌زمان علیه السلام در *فالنامه طهماسبی* حامل چه پیامی بوده و لایه‌های معنایی دورن آن از منظر آیکونولوژی اروین پانوفسکی به چه صورت نمود پیدا کرده‌اند؟ با تکیه بر داده‌ها و اطلاعات به دست آمده می‌توان گفت: همه *فالنامه* برگرد باوری قدیمی به سنت فال‌بینی و بخت‌آزمایی قدیمی بازمی‌گردد که از دیرباز در بین انسان‌ها پیشینه داشته است. اما در این کار، نقش دین اسلام با قرائتی شیعی (و البته صفوی) در ردای فاخر هنر دیده می‌شود. این نکته در نگاره «امام‌زمان علیه السلام» به روشنی آشکار است. این‌جا تقدیرگرایی محض در تاریخ بشری پدیدار می‌شود. در این نگاره سیمای امام و رابطه او با جامعه‌ای دیده می‌شود که در حق آنها ستم شده و در نهایت یاری خدا به طور یقین پیدا خواهد شد.

چارچوب نظری

پژوهش حاضر با تکیه بر دیدگاه اروین پانوفسکی شکل گرفته است. اروین پانوفسکی شیوه خود را در رساله‌ای تحت عنوان نگاره‌شناسی و نگاره‌پردازی بیان کرد. این مورخ آلمانی معنی و مفاهیم تصاویر را در سه مرحله مورد بررسی و تحلیل قرار داده است، این مراحل عبارتند از: مرحله‌ی اول: توصیف پیش آیکونوگرافی، مرحله‌ی دوم: تحلیل آیکونوگرافی و مرحله‌ی سوم: تحلیل آیکونولوژی. در مرحله‌ی اول، اثر و مضمون مورد نظر با تکیه بر آشنایی اولیه و عادت مورد شناسایی قرار می‌گیرند. در مرحله‌ی دوم با تکیه بر دنیای رمزگان و همین‌طور نگاهی به قلمرو نگاره‌پردازی، محتوای اثر مورد تحلیل قرار می‌گیرد و در مرحله‌ی سوم پس از آشکارشدن معانی اولیه و ثانویه در مرحله اول و دوم، خوانشی نوبا تکیه بر دو مرحله پیشین شکل خواهد گرفت که در واقع نفوذ به سطح

عمیقی از معنای ذاتی اثر می‌باشد (سجودی، ۱۳۸۲: ۹۴). در مرحله‌ی سوم با بکارگیری رویکردی ترکیبی، اثر هنری مورد تحلیل قرار خواهد گرفت (Panofsky, 1955, 32). مقصود از درک فرم‌های ناب، تصویرها، داستان‌ها، نقش‌مایه‌ها و همچنین یک حکایت به عنوان مظهری از اصول اساسی دقیقا همان است که ارنست کاسیر از آن به عنوان یک ارزش نمادین یاد می‌کند (Panofsky, 2009: 221-223). اروین پانوفسکی سه مرحله‌ی ذکر شده را در کنار یکدیگر قرار می‌دهد. بنابراین می‌توان گفت که ارتباطی مکمل و سلسله‌مراتبی بین این مراحل سه‌گانه معنایی برقرار است به این صورت که هریک از مراحل زمینه‌ساز مرحله بعدی می‌باشد (نصری، ۱۳۹۱: ۱۶). بدین صورت در تحلیل آیکونولوژی نگاره امام زمان علیه السلام در فالنامه طهماسبی باید در هر کدام از مراحل، ابعاد و زوایای متناسب با آن سطح معنایی، مورد تحلیل قرار بگیرد تا راهگشای لایه‌های معنایی مراحل زیرین خود باشد که این روند در نهایت منجر به آشکار شدن لایه‌های مختلف از معانی اثر خواهد شد (تصویر ۱).

تصویر ۱: خوانش نگاره امام زمان علیه السلام در فالنامه طهماسبی بر مبنای آیکونولوژی اروین پانوفسکی، مأخذ: نگارندگان.

پیشینه پژوهش

سیف‌الله پور (۱۳۹۳) در پایان‌نامه کارشناسی ارشد خود تحت عنوان: "مضامین

شیعی در نگاره‌های فالنامه شاه طهماسب در دوره صفوی" در دانشگاه مازندران، بخشی از نسخ موجود در فالنامه طهماسبی که مرتبط با مضمین شیعی بودند را مورد بررسی قرار داده است. عصارکاشانی (۱۳۹۳) در پایان‌نامه دکتری تحت عنوان: "تأثیر تفکرات شیعی بر فالنامه‌های مصوردوره اول صفوی" در دانشگاه الزهراء، تأثیرات تفکراتی که ریشه در دانش و اعتقادات شیعی دارند را بر روی فالنامه‌های به تصویر کشیده شده در دوره اول صفوی، مورد بررسی قرار داده است. اخوانی و همکاران (۱۳۹۸) در مقاله‌ای تحت عنوان: "واکاوی لایه‌های معنایی در نگاره‌های فالنامه نسخه طهماسبی با رویکرد آیکونولوژی" نگاره‌های موجود در فالنامه خمسه طهماسبی را طبق الگوی آیکونولوژی مورد مطالعه قرار داده‌اند. پژوهش حاضر با معرفی نمونه موردی (نگاره امام زمان علیه السلام) در فالنامه طهماسبی به صورت متمرکزتر بر روی یک اثر مطالعه کرده و رویکرد آیکونولوژی را برای دستیابی به معانی آشکار و پنهان اثر برگزیده است برخلاف دیگر پژوهشات که به صورتی کلی تر بوده، تمامی و یا نسخ مرتبط تصویری را در کنار یکدیگر مورد مطالعه قرار داده‌اند به همین سبب پژوهش حاضر با تکیه بر جنبه‌های اعلام شده نو می‌باشد.

مرحله اول بررسی (پیش‌آیکونوگرافی)

نگاره امام زمان علیه السلام، از جمله نسخ به تصویر کشیده شده به دستور شاه طهماسب اول است که در نیمه‌های قرن دهم هجری، در دربار حکومتی صفویان قزوین شکل گرفته است. همان‌گونه که پیشتر شرح داده شده است در مرحله اول از شیوه آیکونولوژی، به بررسی و توصیف ظاهری‌ترین لایه معنایی اثر مورد نظر پرداخته می‌شود در واقع یعنی پیام‌های به دست آمده از اولین برخورد مخاطب با اثر است، که بستگی به میزان سواد بصری، شناخت فرم‌ها و اطلاعات تصویری او دارد. بدین صورت می‌توان گفت داده‌های بدست آمده از این مرحله، اطلاعاتی پایه و اولیه برای دستیابی به کشف معانی عمیق‌تری باشند. نمونه مشخص شده برای پژوهش فالنامه‌ای مربوط به مکتب نگارگری قزوین است از این جهت برای دستیابی به مفاهیم موجود در اولین لایه معنایی، شناخت ویژگی‌های این مکتب نگارگری ضروری و راهگشا می‌باشد.

۱. مکتب نگارگری قزوین

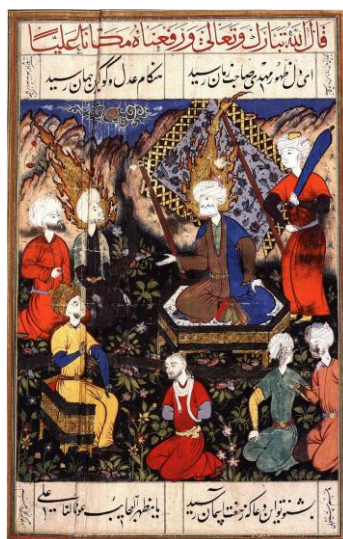
در دوران حکومت شاه طهماسب فنون مختلفی از جمله هنر کتاب سازی به اوج خود رسیدند و این به آن دلیل بوده است که شاه طهماسب تا حد زیادی علاوه بر یک شخصیت مشتاق به هنر، خود اوقات زیادی از دوران جوانی را صرف آموختن نقاشی کرده بود. تعداد زیادی از هنرمندان آن دوران، دوستان صمیمی او بودند و خود او نیز در هنر تذهیب سرلوحه و صفحه عنوان نوشته ها مهارت داشت. شاه طهماسب حامی خوش ذوق و سخت گیر در کار بود که هنرمندان و آثارشان را با دقت زیر نظر داشت این گونه که گویی آثار در حال تولید آثار خود او بودند (سیوری، ۱۳۸۵: ۱۲۵). همان طور که از منابع، مشهود است علاقه شدید شاه طهماسب به خوشنویسی موجب شد که او برای هنرمندان خوشنویس در دربار جایگاه به خصوصی را قائل شود تا حدی که خوشنویسان مجاز به برقراری ارتباط با بستگان نزدیک شاه بودند (قمی، ۱۳۵۲: ۹۲).

شاه طهماسب در سال (۹۵۵ هـ.ق) پایتخت را از شهر تبریز به قزوین منتقل کرده است، برای آماده سازی کاخ جدید نیز هنرمندان ماهر را فراخواند و آنان را به تزئین دیوارهای کاخ خود گماشت و خود نیز به همراه هنرمندان دست به قلم شد و چند مجلس در ایوان کاخ چهل ستون را با داستان خود نقاشی کرد از جمله: مجلس: یوسف و زلیخا، نازنج بری زنان مصری که در آن تصویر این بیت نوشته شده است: (مصریان سنگ ملامت بر زلیخا می زنند / حسن یوسف تیغ گشت و دست ایشان را برید) (قمی، ۱۳۵۲: ۱۳۸). در آن جا مکتبی پدیدار شد که تلفیقی بود از نگارگران مکتب مشهد و هم چنین سبزواری. در مکتب نگارگری و تصویر سازی قزوین، ترکیب بندی صحنه ها ساده تر، اندام هایی با اندازه بزرگ تر و همین طور متصل با چارچوب تصویر شده اند، اما رنگ ها شفاف، تابان و پرتالواند (کن بای، ۱۳۹۱: ۸۷). از دیگر مشخصه های مکتب نگارگری قزوین می شود به پیکره های جوان دختر و پسر، تأکیدی بر کشیدگی اندام، تأکید بر خطوط موج و حالات ملیح و ظریف پیکره ها، چهره های گرد و گردن های دراز، چشمان درشت پیکره ها، تصویر سالخورده گان و میانسال ها همراه با نوعی از رئالیسم متمایل به کاریکاتور، به کارگیری رنگ سبز تیره برای پس زمینه و منظره پردازی زیبا و دلنشین اشاره کرد (آژند، ۱۳۸۴: ۱۵۹). و هم چنین ظرافت اندام و باریکی کمر (کورکیان، ۱۳۸۷: ۲۲۸) اشاره نمود که نگاره منتخب در پژوهش (امام زمان علیه السلام) نیز از این قاعده

مستثنی نمی‌باشد. از جمله هنرمندان مکتب نگارگری قزوین می‌توان به محمدی مصور، مظفرعلی، صادقی بیک افشار، حسین طوسی، مولانا شیخ محمد، مولانا علی اصغر کاشی و رضا عباسی اشاره کرد (خزایی، ۱۳۹۱: ۹۳-۹۰). کاسته شدن علاقه شاه طهماسب در سال‌های آخر حکومتش به کتاب‌آرایی موجب شد تا این هنرمندان با تهدیدات بیشتری مواجه شوند تا حدی که شاه طهماسب شخصاً بر فعالیت خوش‌نویس‌هایی که برای بستگان و درباریان نیز کار می‌کردند نظارت می‌کرد. او قادر بود تا کاتبی از دربار را به مراکز ایالتی اعزام و یا هنرمندی را از یک ولایت به پایتخت دعوت کند (قمی، ۱۳۵۲: ۹۳). این مسائل و رخدادها تصویرگران سلطنتی را در حالتی دشوار قرار داد، این‌گونه که سلطان محمد پیر برای همیشه قلم‌مورا بر زمین نهاد. میر مصور، میرسیدعلی، عبدالصمد و چند هنرمند دیگر راهی کشور هند شدند و باقی به فعالیت‌های متفرقه در پایتخت یا دیگر شهرها پرداختند (پاکباز، ۱۳۹۳: ۹۳).

۲. مشخصه‌های بصری نگاره امام زمان علیه السلام و فالنامه طهماسبی

اولین نسخه‌های موجود در مکتب نگارگری قزوین، فالنامه‌ها هستند که در زمان حکومت شاه طهماسب شکل گرفته‌اند، زیرا مطالب موجود در فالنامه‌ها که اکثراً در مورد ستارگان، صورت‌های فلکی و... است با گرایش‌ات مذهبی و ذهنی او در این ایام همخوانی دارد. این نسخه حدود ۲۸ نگاره دارد و قطع آنها نیز بزرگ است. مضامین بیشتر نگاره‌ها ادبی بوده و رنگ‌بندی آنها نیز در سطح بالایی قرار دارد و تنوع سبکی در آن مشهود می‌باشد. هیچ‌کدام از این نگاره‌ها رقم ندارند (آژند، ۱۳۸۴: ۱۵۸)، از جمله نگاره امام زمان علیه السلام که در موزه توقیاتی سرای نگهداری می‌شود (تصویر ۲).

تصویر ۲: نگاره امام زمان علیه السلام در فالنامه طهماسبی، موجود در کتابخانه توپقاپی سرای.
 ماخذ: M, Farshad. S, Bagci. (2010). Falname, the book of omen, Thames&Hudson.

نسخه فالنامه توسط شاه طهماسب سفارش داده شد و پس از به اتمام رساندن آثار بزرگی همچون شاهنامه طهماسبی (۹۴۷-۹۲۸ ه.ق) و خمسه نظامی (۹۵۶-۹۴۶ ه.ق) در مکتب نگارگری قزوین تصویرسازی شده است. تهیه این نسخه احتمالاً در سال (۹۴۷ ه.ق)، شروع شده و در سال (۹۵۷ ه.ق)، به پایان رسیده است (Falk, 1985, 92). تاکنون نیز ۲۸ عدد از این نگاره‌ها یافت شده‌اند که به صورت پراکنده در مجموعه‌های خارج از کشور نگهداری می‌شوند. کتب فالنامه شامل داستان‌هایی کوتاه و مختصر بوده و در حیطه پیشگویی اتفاقات و نتیجه نیات و خواسته‌های انسان می‌باشند، این‌گونه که به صورت کاملاً تصادفی برگی از کتاب را باز کرده و تفسیر داستان موجود در صفحه مورد نظر را با نیت خود تطبیق می‌دهند (سودآور، ۱۳۸۰: ۱۸۸). این کتاب بعد از قصص الانبیاء نیشابوری تدوین شده است و همانند آن کتاب نیز شامل داستان‌های مختصر و کوتاه می‌باشد.

نگاره امام زمان علیه السلام از جمله نگاره‌های فالنامه طهماسبی با مضمون مذهبی بوده و در دسته نسخ تصویری شیعی قرار می‌گیرد، دارای کادر مستطیل عمودی است و قسمت بالا و پائین نگاره هر کدام شامل یک دویستی با قلم نستعلیق موزون و نسبتاً درشت تحریر شده‌اند، که مضمون آن نیز اشاره به تصویر فالنامه دارد. در بالاترین بخش نگاره که به

گونه‌ای می‌توان آن را سربرگ نامید، آیه‌ای با معنی: و ما او را به مقام بالایی رساندیم (مریم: ۵۷) با خط قرمز رنگ و درشت نوشته شده است (تصویر ۳).

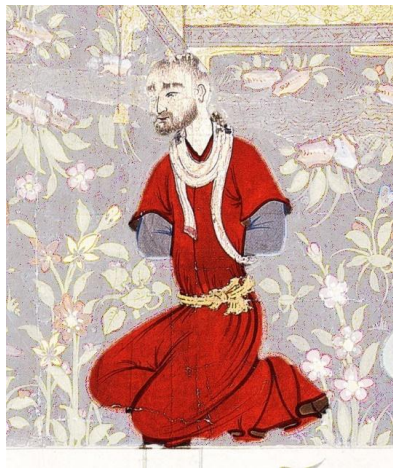
تصویر ۳: کتیبه قرآنی بالای کادر با رنگ قرمز. ماخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

فردی که دست آن در حال اشاره به فرد دیگری در گوشه سمت چپ تصویر می‌باشد، صورتش با روبنده بسته شده و قابل مشاهده نیست اما بر روی آن یا صاحب الزمان نوشته شده است. این فرد بر روی یک تخت بزرگ ترنسبت به سایرین جلوس کرده و در بالای سر آن نیز سایه بانی به شکل فرش قرار دارد (تصویر ۴).

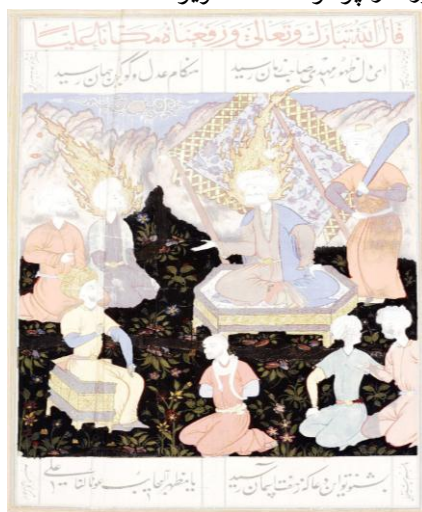
تصویر ۴: فرد جلوس کرده بر تخت با روبنده‌ای که بر روی آن یا صاحب الزمان نوشته است. ماخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

دو فیگور در کادر دارای هاله‌هایی از آتش در دور سر هست که هاله آتشین دور سر یکی از آنان (امام زمان علیه السلام) از کادر خارج شده است. تمامی افراد حاضر در اثر دارای عمامه بر سر هست جز فردی که چیزی بر سر نداشته، تاس بوده و با حالتی در حال زانو زدن دستش از پشت گره خورده است، این فرد در پایینی‌ترین قسمت کادر به تصویر کشیده شده است (M, Farshad. S, Bagci, 2010, 57) (تصویر ۵).

تصویر ۵: فردی که دستانش از پشت بسته شده و در حال زانو زده نشسته است و کلاهی نیز بر سر ندارد. ماخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

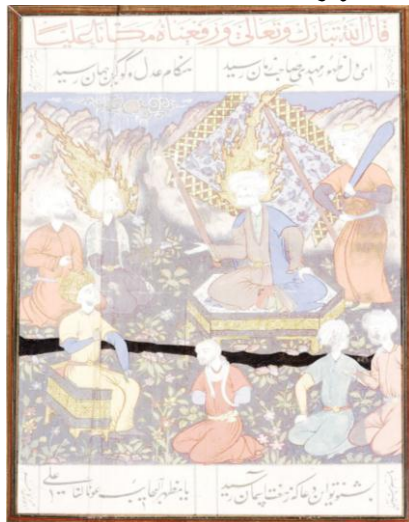
رنگ آسمان موجود در نگاره به رنگ آبی کبود بوده و ابرها با حالتی خشن و شکسته ولی به صورت مدور قابل مشاهده می‌باشند. منظره جلوی تصویر که در آن زمین و خاک با رنگ تیره به تصویر کشیده شده است پراز گل و بوته‌هایی رنگارنگ است که تمامی فضای خالی مابین فیگورها را پر کرده‌اند (تصویر ۶).

تصویر ۶: گل و بوته‌های فراوان روی زمین. ماخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

از جمله نکات تصویری جالب توجه در این نگاره خطی همانند یک رود است که

به صورت نامحسوس کادر را به دو قسمت بالایی و پائینی تقسیم کرده و در هر کدام فیگورهایی جای گرفته‌اند، ناگفته نماند که در اطراف این خط که به دلیل داشتن بافت‌هایی ریز نقش در درون خود شباهت‌هایی به رود دارد سنگ‌هایی قرا گرفته‌اند که از میان آنها گل روئیده است (تصویر ۷).

تصویر ۷: خط وسط کادر که به گونه‌ای زمین و آسمان را به دو نیم تقسیم می‌کند. ماخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

همان‌طور که پیشتر گفته شد این نسخه در موزه توپقاپی سرای نگهداری می‌شود و در دوران عثمانی به آن جا منتقل شده است اما چگونگی انتقال و شکل‌گیری این نگاره به صورت دقیق مشخص نمی‌باشد. در حیطه نگارگری نسخه‌های تصویری فالنامه‌های دوران صفوی سه نکته حائز اهمیت وجود دارند:

ابتدا این‌که، به دلیل رخ دادن جنگ چالدران در دوران حکومت شاه اسماعیل اول که بین ایران و عثمانی‌ها در گرفت و منجر به شکست ایرانیان شد، عثمانی‌ها نسخه خطی و تصویری فراوانی را از دربار صفویان به پایتخت خود منتقل کردند، از این جهت ردپای هنر صفوی در قلمرو عثمانی مشاهده می‌شود؛

مورد دوم: ارسال هدیه‌هایی به دلیل به تخت نشستن سلطان مراد دوم عثمانی از ایران تا مناسبات مسالمت‌آمیزی که بعد از عقد عهدنامه آماسیه در سال (۹۶۲ ه.ق) میان دو کشور منعقد گشته بود هم چنان برقرار بماند؛

مورد سوم این‌که: شاه طهماسب حمایت‌های خود را از هنرمندان سلب کرده بود به دلیل آن‌که می‌بایست بر امور پادشاهی مسلط شود، این‌گونه خود نیز زمانی برای پرداختن به امور هنری نداشت و از جهتی بهزاد و سلطان محمد نیز از دنیا رفته بودند و کتابخانه نیز از رونق افتاده و نیروهای مستقر در آن نیز خارج شدند.

مرحله دوم بررسی (آیکونوگرافی)

در بخش آیکونوگرافی، که دومین بخش تحلیل اثر مورد نظر می‌باشد، با ورود به دنیای حاوی رموز در اثر و شناسایی مفاهیم و مضامین پنهان از جهت عناصر شناسایی شده در بخش پیشین، می‌بایست در صدد قراردادهایی که مبتنی بر متون ادبی، فلسفی، دینی و یا حتی سنت‌های شفاهی در عام‌ترین تعبیر آن برآمد. (این قراردادها از هر نوع که باشند، دلالت‌های ضمنی، غیر صریح و نامحسوس اثر را شکل می‌دهند و می‌بایست مورد توجه واقع شوند) (عوض‌پور، ۱۳۹۵: ۷۵). دانش روایات را می‌توان به صورت کلی حائز اهمیت‌ترین بخش این مرحله دانست. از آن جهت که مهم‌ترین تمهیدات تحلیل این سطح، شناخت منابع روایی مکتوب و هم‌چنین منابع شفاهی موجود می‌باشد، در مقایسه با مرحله پیشین می‌توان گفت، در مرحله قبل داشتن اطلاعات مربوط به سبک‌های هنری خلق اثر و یا ساختار فرمی مهم بوده است، اما در این مرحله شناخت سبک‌ها و انواع ادبی برای دستیابی به معنا ارجحیت دارد. نگاهی مکرر به موارد ذکر شده در مرحله اول (پیش آیکونوگرافیک) و مکان قرارگیری آنها، و فرهنگی که کلیت اثر مورد نظر متعلق به آن است، پیگیری بررسی پژوهش را به متن‌های مذهبی و اسلامی در جنبه عام آن و مباحث روایی ماوراء الطبیعی در جنبه خاص آن، جهت می‌دهد. در این بخش از تحلیل، به بررسی اسناد مکتوب و تصویری پرداخته خواهد شد که نگاره امام زمان علیه السلام فالنامه طهماسبی با آنان همسو و مرتبط است بدین صورت نتایج به دست آمده آشکارکننده معنای ثانویه اثر مورد نظر خواهند بود. در مراحل کشف این‌گونه روابط است که بر ما تشخیص شخصیت‌های موجود در نگاره و هم‌چنین اجرای روایت اثر آشکار خواهد شد. موضوعات شیعی و مذهبی از جمله موضوعاتی هست که در این دوران در کتاب فالنامه به وفور به آنان پرداخته شده است که نسبت به دیگر موضوعات ارجحیت داشته‌اند. تصاویر موجود در فالنامه‌های مربوط به دوره صفوی، بیشتر به روایت داستان

زندگی امامان و پیامبران می پرداختند که این خود به گونه ای گویای فضای اعتقادی دوران صفوی بوده است. در نگاره های موجود در فالنامه طهماسبی یک دوبیتی به خط نستعلیق نوشته شده است که به گونه ای محوریت و مضمون کلی فال مرتبط با نگاره را بازگو می کند و علاوه بر آن آیات قرآنی نوشته شده در قسمت بالای کادر به خط محقق به چشم می خورند، در بیشتر نمونه ها آیات به تحریر درآمده به صورت مستقیم به موضوع تصویر اشاره دارد (Farshad, et al, 2010, 32). برای درک بیشتر چرایی به کارگیری آیه های قرآن در نگاره های فالنامه که کارکردی برای پیشگویی و فال داشته اند، می بایست به تعریف مفاهیم مرتبط با استخاره و فال پرداخت.

۱. جایگاه استخاره و فال

استخاره از جمله فعالیت هایی است که از گذشته ها بین مسلمانان رواج داشته و حتی امروزه هم در بین مردم جایگاه به خصوصی دارد و برخی اعتقاد راسخی نسبت به آن دارند میان فال و استخاره تفاوت هایی وجود دارد:

۱. فال به گونه ای پیش بینی و حکم به وجود یا فقدان نفع و خیر و خوبی اموری است ولی استخاره پرسشی است در حیطه بود و یا نبود در نفع و خیر امری؛
 ۲. در فال از خوب آمدن آن، استنباط، پیش بینی و به عقیده جازم حکم کرده و از آنچه در پیش دارند نتیجه خوب اتخاذ می کنند اما در استخاره می بایست به هر نتیجه خوب و بدی که حکم استخاره است عمل کنند؛
 ۳. فال در واقع مرتبط با امور آینده بوده و وقوع و عدم وقوع چیزی را آشکار می سازد، برخلاف استخاره که طلبی در راه خیر و شر است در امری که اراده فعل و یا ترک آن را دارند و تفویض تعیین آن با خدا است (خلعتبری لیماکی، ۱۳۸۴: ۱۲۲).
- کتاب *یواقیت العلوم و دراری النجوم* در مورد علم های مختلف مانند اصول فقه، نجوم، طب و... به تحریر درآمده است. بخش های پایانی این کتاب در مورد فال بحث می کند که با تکیه بر آن می توان اندکی به تعریف مفهوم فال در آن زمان دست یافت. در آغاز این بخش این گونه آمده است:

بدان که فال علمی نیکو است و حضرت محمد ﷺ در این باره گفته است که «نعم الشیء الفال» و این کلمه در لغت حاوی همزه است و «فیال و فایله» نام بازی کودکان عرب است که در آن انگشتی را در خاک پنهان کرده و سپس آن خاک را به

دو قسمت تقسیم کرده و می‌گویند در کدام یک قسم است. اما رجز، کهنات، عیافت و... حرام است) (یواقیت العلوم، ۱۳۴۵: ۲۶۲).

و در پی آن به شرح انواع پیشگویی و مواردی که خیر و نحسی امور تلقی می‌شد پرداخته شده است که بیانگر باوری عمیق نسبت به پیشگویی در آن زمان بوده است و در بخش پایانی مرتبط با علم فال و فالگیری در این کتاب اشاره‌ای به استخاره شده است:

جماعتی منع کرده‌اند از مصحف فال گرفتن، زیرا احکام خداوند همه حق و راست است، این‌گونه که می‌فرمایند: «انه لقول فصل وما هو بالهزل، لایاتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلف» ترسیده‌اند که اگر آیه عذابی برآید، آن‌گاه ترس بود که واقع گشت. اما افرادی که روا داشتند گفتند: ابتدا می‌بایست نیت کرد و یک بار صفحه را باز کرد و به هفتین خط از صفحه سمت راست رفته و آن را خواند، و آنکه هفت ورق باز پس شدن، و هفتمین خط از سمت چپ را باید خواند، پس با اول آمدن و هفت ورق دیگر باز کردن بر عادت، آنچه از هفتمین خط سمت راست آشکار است، آن حقیقت است و اگر بسم الله الرحمن الرحیم در ابتدا بیاید در خیر و سعادت آن فال شکی نیست (یواقیت العلوم، ۱۳۴۵: ۲۷۰-۲۶۹).

بنابراین گستردگی عقاید و باور مردمان نسبت به پیشگویی و جایگاه آن، تاجایی از اهمیت برخوردار بوده است که آن را در زمره علم به حساب می‌آوردند. و این‌گونه موجب شکل‌گیری بستری شده است که در این جهت کتابی با درون‌مایه فالنامه تحت حمایت شاه در دربار تالیف شده است و از جهتی منع این‌گونه اعتقادات از سوی دین، و برای موجه ساختن این امر، کارکرد فال و فالنامه با استخاره پیوند داده شد. از آن جهت که پیشگویی و هم‌چنین فالگیری در دوران آغازین اسلام مورد نکوهش قرار می‌گرفتند می‌توان این‌گونه اذعان داشت که: تصویرگران از طریق اتصال موضوعات و محوریت تصاویر به منبعی مقدس همانند کتاب قرآن، تلاش می‌کردند که به آن اعتبار ببخشند. این ارتباط عمده با آیات قرآنی در بیشتر تصاویر فالنامه مشاهده می‌شود از جمله نگاره امام زمان علیه السلام در فالنامه که هم شخصیت‌های موجود در تصویر ارتباط مستقیم با اعتقادات و بیانات قرآن دارند و هم آیه به تحریر در آمده در بالای کادر برگرفته از سوره‌ای در قرآن می‌باشد.

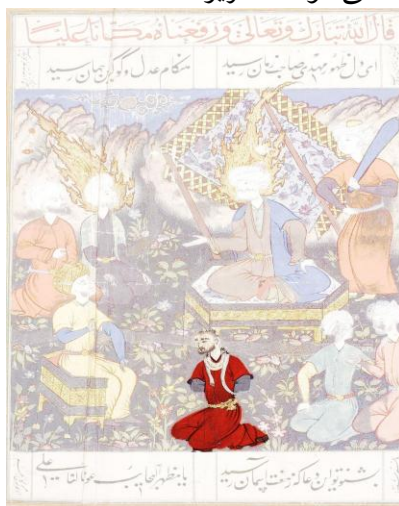
۲. معانی ثانویه نگاره امام زمان (عج) در فالنامه

با اطلاعات به دست آمده از نسخ مربوط به فال و استخاره در بخش های گذشته و هم چنین شرایط جامعه، عقاید و باورها می توان راحت تر به تحلیل و بررسی نمونه مورد نظر پرداخت، در نگاره امام زمان (عج) در قسمت بالای کادر همان گونه که در بخش اول به آن اشاره شد آیه ای با قلم درشت با رنگ قرمز نوشته شده است و از آن جهت که به کارگیری رنگ قرمز در نوشته ها به خصوص آیات قرآنی در فالنامه های دوره صفوی به چشم نمی خورد، این امر بی جهت نبوده و حتماً دلیل محکمی خواهد داشت. این آیه از قرآن کریم به معنی (و ما او را به مقام بالایی رساندیم) که در سوره مبارکه مریم، آیه ۵۷ موجود می باشد، اشاره به ادریس نبی دارد. مراد از (مکانا علیا) در آیه ذکر شده به نوعی یا مقام بلند معنوی بوده و یا عروج به آسمان می باشد، زیرا خداوند علاوه بر حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم)، پیامبرانی از جمله ادریس، عیسی، خضر و الیاس را به آسمان برده است و (صدیق) نیز به فردی خطاب می شود که گفتار و رفتار او با یکدیگر هماهنگ باشند. به تفسیر قرائتی، ادریس نبی ۳۶۵ سال عمر کرده است و بعد به آسمان سفر کرده است و در زمان ظهور امام زمان (عج) حاضر خواهد شد (قرائتی، ۱۳۸۷: ۲۸۶). این تفسیر تا حدود زیادی روایتگر داستان و تعبیر نسخه تصویری فالنامه مورد نظرمی باشد. از جمله قراردادهای تصویری در نگاره امام زمان (عج) که مضمون مذهبی و مقدس روایت را مطابق با اوضاع سیاسی و مذهبی حاکم بر آن دوران تشدید کرده است، حضور بیت شعر به خط نستعلیق در بالای کادر و زیر آیه قرآنی است که اشاره به ظهور امام زمان (عج) و برقراری عدالت دارد و هم چنین هاله آتشین بر سر دو فرد است که به این واسطه از دیگر افراد موجود در نگاره متمایز گشته اند (تصویر ۸).

تصویر ۸: هاله مقدس به صورت آتش بر سر ادریس و امام زمان (عج). ماخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

ناگفته نماند که عدالت موجود در بیت شعر را که در نگاره به چشم می‌خورد، می‌توان در پیام موجود در حالت نشسته و زانو زده فردی مشاهده کرد که در پائین‌ترین بخش کادر به چشم می‌خورد. عمامه سفیدرنگ که بر سر تمامی افراد در نگاره قرار داده شده است، از این مرد تاس سلب شده و برگردن او آویخته شده است، شواهدی که ایجاد حکم عدالت و خطا کار بودن این فرد را تشدید می‌کند، دستان از پشت بسته او و هم‌چنین دو فرد قرار گرفته در گوشه سمت راست تصویر است که با حالت کنایه آمیزی دست یکی از آنان به سمت مرد خاطی اشاره دارد. از دیگر دلایلی که صحت شعر موجود در نگاره را بازگو می‌کند قرارگیری این فرد گناهکار در قسمت پائینی کادر است، زیرا در نگارگری‌ها، بیشتر افرادی که دارای مقام بالایی مانند امام زمان علیه السلام و یا ادریس هست در قسمت‌های بالایی کار به تصویر کشیده می‌شوند (تصویر ۹).

تصویر ۹: قرارگیری فرد خاطی در قسمت پایینی کادر نگاره. مآخذ: تصویربرداری از نگاره توسط نگارندگان.

مرحله سوم بررسی (آیکونولوژی)

بعد از مشخص شدن معانی اولیه و ثانویه در مراحل اول و دوم، در مرحله سوم، به تحلیل و بررسی لایه سوم از معنا پرداخته می‌شود. این مرحله کوششی است برای ارائه خوانشی جدید از نمونه مورد نظر و مطالعات حیطه آن، تفسیری که حاصل یک تحلیل آیکونولوژی می‌باشد، درواقع تاویلی است که هستی جدیدی از اثر مورد نظر را آشکار می‌سازد. برای روشن کردن این امر می‌بایست علاوه بر کاربرد نگاره در بستری که در آن

خلق شده است به تفسیر متون موجود در آن برای دستیابی به معنای پنهان اثر توجه کرد. در مسیر دو مرحله آغازین تحلیل آیکونولوژی به چگونگی مضمون پرداخته می شود، که در پژوهش حاضر علاوه بر توصیف سبک شناختی و بصری نگاره ها در مرحله اول و شناسایی عوامل و متون موجود در نگاره که تصاویر با آنها در ارتباط بوده و به واسطه آنها معنی پیدا می کند در مرحله دوم، پس از آن به کشف لایه پنهان در نگاره امام زمان علیه السلام پرداخته خواهد شد.

ارتباط میان ادریس نبی و امام زمان علیه السلام

پس از معرفی افراد حاضر با تکیه بر متون در نگاره، یکی از راه های کشف لایه های پنهان در فالنامه هایی با مضامین مذهبی، شناخت دقیق و کشف ارتباط میان افراد حائز اهمیت در نگاره است که بوسیله روابط میان آن ها می توان پیام و مقصود نهایی موجود در فال واستخاره را استخراج کرد. امام صادق علیه السلام فرمود:

خداوند تبارک و تعالی روزی بر یکی از ملائک خود غضب کرد و بال های او را برید و او را به جزیره ای در دریا منتقل کرد و زمان زیادی در آن جا ماند، پس از این که ادریس به پیامبری برگزیده شد، آن فرشته نزد ادریس آمد و گفت ای ادریس برایم دعا کن و از خدا بخواه تا بال هایم را به من برگرداند. ادریس پذیرفت و برای آن فرشته دعا کرد در نهایت خداوند بال های آن فرشته را به او برگرداند و در عوض به ادریس گفت: آیا تو از من خواسته ای داری؟ ادریس گفت: آری مرا به آسمان بالا ببر تا ملک الموت را ببینم زیرا از یاد او زندگی ندارم، این گونه فرشته ادریس را بر بال های خود نهاد و او را به آسمان چهارم برد که دید ملک الموت سر خود را به صورت متعجب تکان می دهد. ادریس پس از سلام از او پرسد: چرا سرت را تکان می دهی؟ گفت چون خداوند از من خواسته است تا تو را میان آسمان چهارم و پنجم قبض روح کنم. بدین صورت است که خداوند می فرماید: «و رفعناه مکانا علیا» و ما او را به جایگاه بلندی رساندیم (قمی، ۱۴۰۴ق: ج ۲، ۵۱).

این نوشته همان طور که قبلاً اشاره شد، آیه ۵۷ سوره مبارکه مریم است و دقیقاً همان متنی است که در بالای صفحه نگاره به تحریر درآمده است. پس از سفر ادریس به بالای آسمان او دیگر برنگشت و غیبت او تا حدی به درازا انجامید که پیروانش در سختی و فشار گرفتار شدند. امام زمان علیه السلام نیز غیبتش طولانی است تا جایی که شیعیان به انتهای درجه سختی و مشقت برسند در بحار الانوار نیز از حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده است

که پیوسته وضع شما چنین خواهد بود تا این که در بین جور و فتنه فردی به دنیا بیاید که کسی او را نشناسد. آن گاه زمین به حدی از ظلم و ستم پرمی شود که هیچ کس قدرت الله گفتن نخواهد داشت، مردی از من برمی خیزد و جامعه‌ای پراز عدل می سازد (مجلسی، ۱۴۰۳ق: ج ۵۱، ۶۸).

وقتی غیبت ادریس طولانی شد، مردم از گناهان خود توبه و به سوی خدا بازگشتند و این گونه خدا او را ظاهر ساخت و سختی و بدی را از آنان دور کرد، همانند امام زمان عجل الله تعالی فرجه له که اگر مردم دست به توبه بزنند و تصمیم قطعی بریاری او بگیرند خدا او را ظاهر خواهد ساخت و این گونه عدل برقرار و روزگار بد ظالمان از بین خواهد رفت. در سومین لایه تحلیل آیکونولوژی در مطالعه نگاره امام زمان عجل الله تعالی فرجه له مربوط به فالنامه از جهت دلالت های ضمنی و نوع کاربرد نگاره که برای فالنامه و پیشگویی بوده است معنای آن آشکار خواهد شد. عناصر و نشانه های موجود در این نگاره در پی تحلیل سه مرحله ای آیکونولوژی با اشاراتی به:

۱. جایگاه بالای ادریس در آسمان و آیه بالای نگاره؛
۲. ظهور امام زمان عجل الله تعالی فرجه له و شعر نوشته شده که محتوای آن گویای ظهور آن امام بزرگ و برقراری عدل بوده و به گونه ای مژده از بین رفتن ظلم را می دهد که فرد بدکار با دست بسته و حالت زانورده در قسمت پائین نگاره قرار گرفته است؛
۳. مضامین نگاره های دوره صفوی اغلب مذهبی هست که در اثر مورد نظر نشانه هایی چون آتش دور سر امام و ادریس، اشاره به نام صاحب الزمان در شعرو هم چنین نوشته روی روبنده امام زمان عجل الله تعالی فرجه له دارد که حس و حال مقدس نگاره را تشدید کرده و جنبه مثبت به پیام این نسخه از فالنامه می بخشد.

نتیجه گیری

در پژوهش حاضر تلاش بر آن بود تا علاوه بر معرفی روش نقد آیکونولوژی از نگاه اروین پانوفسکی نسخه تصویری از فالنامه مربوط به امام زمان عجل الله تعالی فرجه له بررسی شود. این شیوه به صورت کلی سعی دارد با شناسایی و کشف کوچک ترین واحد بصری، معنای بنیادی و ذاتی اثر را که گاهی از خود مؤلف نیز پنهان است آشکار کند، که در نهایت از جهتی، کارکرد و پیام نسخه تصویری مورد نظر را برای مخاطب آشکار می سازد. فالنامه ها از

مهم‌ترین نسخ مربوط به دوران صفوی هست که نگاره‌های موجود در آن از ارزش مطالعاتی بالایی برخوردارند. این نگاره‌ها تحت مضامین مختلفی به تصویر کشیده شده‌اند. یکی از آنها با نام امام زمان علیه السلام که اکنون در موزه توقاپی سرای نگهداری می‌شود و منسوب به فردی به نام محمد می‌باشد، حاوی مضمون مذهبی بوده و لایه‌های معنایی مختلفی برای خوانش دارد که برای خوانش آن به عنوان یک نظریه راهگشا و کارآمد، از نظریه آیکونولوژی اروین پانوفسکی بهره گرفته شده است. در این پژوهش، در اولین سطح روش آیکونولوژی به گونه‌ای که اروین پانوفسکی مطرح کرده است، به بررسی فرم‌ها و شواهد بصری و هم‌چنین در مرحله دوم، به گونه‌ای نماد و رمزها طبق اسناد کشف شده، مورد بررسی قرار گرفته و در مرحله سوم که حامل عمیق‌ترین پیام از اثر مورد نظر (معنای پنهان) برای مخاطب است با تکیه بر دو مرحله پیشین در دست بررسی و تحلیل قرار گرفته است. بررسی‌های انجام شده در بستر دو جریان، سنت استخاره و فالگیری یعنی بستر کاربردی نگاره، مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. میزان باور مردم نسبت به استخاره و پیشگویی در دوران صفوی فراوان بوده است و از آن جهت که این عمل خارج از عرف آئین اسلام بود، نگارگران تصمیم به گنجاندن تصاویری با مضامین مذهبی و مقدس در نگاره‌های فالنامه گرفتند تا کار خود را به گونه‌ای موجه جلوه دهند. در خوانش فال‌ها نیز تلاش بر آشکار کردن مفاهیم سعد و نحس امور آینده بوده است، که در نگاره امام زمان علیه السلام با تحلیل سه مرحله‌ای آیکونولوژی اروین پانوفسکی تصاویر، نشانه‌ها و هم‌چنین نوشته‌ها که شامل ابیات شعر فارسی به خط نستعلیق و آیات عربی قرآن کریم می‌شوند سعی در برداشت مفاهیم موجود شده است، که پیام‌های حاصل شده از تصویر و متون موجود به عنوان یک نسخه تصویری از یک فال، به واسطه حضور مبارک امام زمان علیه السلام در برابر ستم، حامل پیام مژده امید و برقراری عدالت و ریشه‌کنی ظلم و بدی با تکیه بر لایه‌های معنایی موجود در اثر برای انتقال به مخاطب می‌باشند، که تصویرگر اثر با آگاهی کامل از ترکیب عناصر کارآمد برای خلق اثری معنامند از آنها بهره برده است.

منابع

قرآن کریم

۱. اخوانی، سعید؛ محمودی، فتانه (۱۳۹۸)، «واکاوی لایه‌های معنایی در نگاره‌های فالنامه طهماسبی با رویکرد آیکونولوژی»، *هنرهای زیبا - هنرهای تجسمی*، ش ۳.
۲. آژند، یعقوب (۱۳۸۴)، *مکتب نگارگری تبریز، قزوین و مشهد*، تهران، فرهنگستان هنر.
۳. پاکباز، رویین (۱۳۹۳)، *دائرة المعارف هنر*، تهران، فرهنگ معاصر.
۴. خزایی، محمد (۱۳۹۱)، «مکتب نگارگری قزوین عصر صفوی»، *تحولی نوین در طراحی ایرانی کتاب ماه هنر*، ش ۱۷۳.
۵. خلعتبری لیماکی، مصطفی (۱۳۸۴)، «انواع استخاره و جایگاه آن در میان مردم»، *فرهنگ مردم ایران*، شماره ۵ و ۶.
۶. دانش پژوه، محمد تقی (۱۳۴۵)، *یواقیت العلوم و دراری النجوم*، تهران، بنیاد فرهنگ ایران.
۷. سجودی، فرزانه (۱۳۸۲)، *نشانه‌شناسی کاربردی*، تهران، قصه.
۸. سودآور، ابوالعلا (۱۳۸۰)، *هنر در بارهای ایران*، ترجمه: ناهید محمد شمیرانی، تهران، کارنگ.
۹. سیف‌الله‌پور، جعفر (۱۳۹۳)، *مضامین شیعی در نگاره‌های فالنامه شاه طهماسب در دوره صفوی*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، ساری، دانشگاه مازندران.
۱۰. سیوری، راجر (۱۳۸۵)، *ایران عصر صفوی*، تهران، مرکز.
۱۱. عصار کاشانی، الهام (۱۳۹۳)، *تأثیر تفکر شیعی بر فالنامه‌های مصور دوره اول صفوی*، پایان‌نامه دکتری، تهران، دانشگاه الزهرا.
۱۲. عوض‌پور، بهروز (۱۳۹۵)، *رساله‌ای در باب آیکونولوژی*، تهران، کتاب‌آرایی ایران.
۱۳. قرائتی، محسن (۱۳۸۷)، *تفسیر نور*، تهران، موسسه فرهنگی درس‌هایی از قرآن.

۱۴. قمی، قاضی احمد (۱۳۵۲)، *گلستان هنر*، به کوشش: احمد سهیلی خوانساری، تهران، منوچهری.

۱۵. قمی، علی بن ابراهیم (۱۴۰۴ق)، *تفسیر القمی*، به کوشش: طیب موسوی جزایری، قم، دارالکتاب.

۱۶. کن بای، شیلا (۱۳۹۱)، *نقاشی ایرانی*، ترجمه: مهدی حسینی، تهران، دانشگاه هنر.

۱۷. کورکیان، ژ. پی. سیکر (۱۳۸۷)، *باغ های خیال*، ترجمه: پرویز مرزبان، تهران، فرزانه روز.

۱۸. مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی (۱۴۰۳ق)، *بحار الانوار*، بیروت دار احیاء التراث العربی.

۱۹. نصری، امیر (۱۳۹۱)، «خوانش تصویر از دیدگاه اروین پانوفسکی»، *فصل نامه کیمیای هنر* ۲، شماره ۶.

20. Falk, Toby. (1985). *Treasures of Islam*. Bristol, Avon. England.
21. Farhad, Massumeh. Bagci, Serpil. (2010). *Falname, the book of omen*, Thames&Hudson.
22. Panofsky, Erwin. (1955). *Meaning in the Visual Arts*, Duple Day Anchor Books. New York.
23. Panofsky, Erwin (2009). *Iconography and Iconology: An Introduction to the Study of Renaissance Art*, In the Art of Art History, Preziosi, D, second edition, Oxford University Press Inc, New York.